

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil., pentru a doua și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Munca de-acasă

O rândueală de-a guvernului ungar, adresată autorităților, le impune datoria să controleze pretutindenea munca populației, în scop ca nici o palmă de pământ pe întinsul țării să nu rămână nelucrată și nesămănată.

Autoritățile sânt îndreptățite, conform rânduelii ministeriale, să aplice măsurile cele mai aspre acolo, unde vor observa, că cei rămași acasă nu sânt destul de îngrijitori, sau că își lasă treburile baltă în ale economiei și grădinaritului.

Vremea războinică, de care am avut și mai avem parte, a dovedit fără doar și poate, că numai așa se va reduce scumpetea uriașă, ce ne-a bătut rău în anul 1917, dacă vom reuși să avem o producție cât mai bogată.

Lipsa produselor grădinaritului a fost mult simțită în earnă. Prețurile pentru legume și fructe s'au ridicat atât de sus, încât bucatele gătite dintr'însele au dispărut cu totul dela mesele claselor mai sărace.

Lucrările de primăvară s'au pornit pretutindenea. Folosim prilejul pentru a face băgători de seamă pe toți proprietarii de grădini și pe arândași, să îngrijească de lucrarea temeinică a pământului lor. Să stărpească buruienile, iar în paturile unde până acum își aveau loc florile, să samene verdețuri folositoare, dacă e vorba, ca în earna viitoare să nu ducem mare lipsă chiar și în cele mai trebuincioase și în cele mai simple produse grădinariești.

S'au luat măsuri și pentru îngri-

jirea pomilor, cum s'a arătat, în amănunte, în n-rul trecut al ziarului nostru. Este de dorit, ca aceste măsuri să fie executate punctual, cu atât mai vădit că neglijențele ce se vor ivi, au să fie pedepsite cu asprimea reclamată de vremuri.

Sfârșitul războiului, după știrile zilnice răspândite în toată lumea, poate să nu fie tocmai așa de aproape, cum am dori noi. Dușmanii noștri, încăpăținați și răi, nu se arată dispuși să lapede armele. Și de aceea, armatele vitejești ale puterilor centrale vor mai avea de furcă pe câmpurile de sânge și de jertfe.

Dar, soarta războiului, cum vedem acum după patru ani de svârcolire, nu se hotărăște numai pe fronturi, ci și pe pământurile arate, în grădinile lucrate, de unde răsare hrana trebuincioasă și pentru ostași, și pentru cei de acasă.

Cel ce își lucrează omeneste pământul și grădina, cel ce nu-și lasă nesămănat nici un loc gol, este ostaș tot așa de harnic al războiului, ca ori care dintre eroii aflători în foc și în tranșee.

Să nu rămână, — o repetăm cu stăruință, — nici o singură palmă de loc necultivat pe tot întinsul țării noastre.

Caci fără munca celor de acasă, zădarnice rămân opintelile și sacrificiile celor duși la lupte, fie dânsii cât de neadormiți și de bărbați.

Japonia și războiul. Din New-york se anunță ziarelor franceze: O înaltă personalitate japoneză în Washington a declarat, că Japonia refuză orice participare la război în Europa. Astfel de pian, având în vedere depărtările mari, nu se poate nici decum executa.

Autoritățile militare și România. Ziarul *Bukarester Tageblatt* comunică:

În zilele din urmă s'a făcut la noi întrebarea din mai multe părți, că oare autoritățile militare ale statelor aliate au să părăsească țara îndată după încheierea păcii? Afiam din loc autorizat, să oficiile militare își vor urma lucrările atât în București, cât și în provincie, și după semnarea contractului de pace. Poporațiunea românească va avea să dea ascultare necondiționată, ca și până acum, dispozițiilor venite dela oficiile militare.

Cea mai bună politică

În seria vorbirilor foarte cuminte, rostite de bărbați fruntași maghiari, cari înțeleg curentul vremilor mari, — că drepturile popoarelor trebuie lărgite și nu restrânse, — am publicat în numărul trecut, câteva din părerile cu adânc înțeles, emise în aceste timpuri serioase, de primatele cardinal *Ioan Csernoch*, capul bisericii romano-catolice din Ungaria.

Alătura lor se potrivește să punem pasagiile ce ne interesează din cuvântarea ținută de contele *Iuliu Andrássy* într'una din ședințele comisunii parlamentare pentru reforma dreptului electoral.

«Dreptul popoarelor de liberă dispunere de sineși, — zice contele Iuliu Andrássy, — este o teorie, care în Austria și Ungaria nu se poate aplica. Dar, de altă parte, nu trebuie să uităm, că lozinca aceasta a scos și mai mult la iveală chestiunea naționalităților. În lumea întreagă se ridică glasuri, care cer emanciparea naționalităților «de sub tirania statelor». Realizarea principiului egalității de drept față de naționalități, este temelia Europei viitoare, a dezvoltării

lumii de mâne. În asemenea momente nu este iertat să reducem lărgirea de drepturi pentru motivul, că atâți și atâți nemaghiari ajung să aibă drept de vot. Nu există mod de gândire mai superficial, decât acela care zice să nu ne batem capul cu dușmanul, căci el tot dușman ne rămâne, orce am lucra acasă. Aceasta este greșit. Protestez împotriva afirmației, că naționalitățile Ungariei sânt prigonite. Dimpotrivă: Națiunea maghiară totdeauna a fost foarte dreaptă și tolerantă față de naționalități (Aprobări); dar să nu lăsăm ca minciunile răspândite, — care în adevăr slăbesc capitalul moral și puterea națiunii maghiare în țările astăzi dușmane, dar mâne poate amice, — să se întărească tocmai în urma faptelor noastre prin aceea că revocăm sau schimbăm cu totul un proiect, după ce am aflat, că obținem drept de vot nemaghiari în număr mai mare, decât ne place nouă. Așa nu se pot câștiga astăzi simpatii (Aprobări); așa putem ruina, dar nu întări, țara noastră. (Aprobări).

Dacă ar fi să aleg între liniștirea celor îngrijorați astăzi și între drepturile acelor despre cari e vorba, trebuie în situația de astăzi să atribui cea mai mare importanță faptului de a liniști masele acestea. (Exclamări: Naționalitățile!)

A zis contele Tisza, că proiectul acesta va omori națiunea maghiară. Astfel de lucru nu este permis să se zică. (Mișcare). Nimic nu primejduiește atât de mult puterea de viață a națiunii, ca asemenea pesimism. Eu am încredere, că ne stă în față un mare viitor... Iubim limba națională maghiară, dar prin aceea că o punem ca neapărată condiție de vot, n'am

FOIȘOARA

Insemnările unui învățător

— Orfanii... —

De Const. Iencica

(Urmare)

Nu departe de căsuță este poiața pentru Joiana și cele două capre și cotețul pentru purcel, și dacă mai socotești și cei câțiva pruni și mărul «domnesc» din fața casei, ai spus toată agoniseala lui Florian. Nu este mult, dar totul este rodul muncii cinstite, adunat cu mult năcaz. În cuibșorul lui este mai multă liniște, mai multă mulțumire decât în casele multor bogați, ce stăpânesc mulțime de servitori.

Acest trai simplu se tâlcuește, că Florian niciodată n'a lăcomit la fericirea altuia, s'a mulțumit cu puținul său.

Încunjurat de cele două fetițe și de băiețaș, ședea într'o zi de sărbătoare pe pajșteea verde dela porțiță. Era o zi minunată. Părăiașul guraliv din față se rostogolea molatec pe prundiș, murmurând veșnic acelaș cântec. Florian urmând jocul copilașilor, se gândea la copilăria lui... Firul amintirilor se rupe, căci un călăreț,

cu calul numai spume, ține drumul ce duce la casa primarului.

Oamenii adunați în păcuri se întrebau, oare ce «poruncă» va fi aducând această stafetă. Primarul Mitruț, om îmbătrânit în cinste, cu mâna tremurând a deschis scrisoarea, — adusă în mod neobișnuit, — sigilată în mai multe locuri; dar abea a apucat să citească, și, par'că o coasă nevăzută i-a tăiat picioarele... Simțul datoriei însă îi spune, că nu este vreme de pierdut.

Vestea s'a răspândit ca fulgerul; tot săticul din creerul munților era cuprins acum de fiorul chemării la arme.

Florian a primit vestea cu nepăsarea unui legionar roman.

Ca într'un caleidoscop însă își vede toată viața lui de om năcăjit, viața lui de copil orfan, când din mila unuia sau altuia primea o bucată de pâine; viața lui de rob al muncii la Moș Gligor... și viața lui trăită împreună cu Anicuța. A răbdat, a muncit, s'a luptat, și când să zică și el Doamne-ajută, când să înceapă și el să-și mai odihnească oasele trudite, iată porunca ce spune să lași tot-tot, și cu pieptul tău, cu jertfa vieții tale, să faci zid de apărare contra dușmanului, căruia ieri poate, îi ziceai «frate».

Florian și aici vrea să fie cel dintâi;

nu cunoaște căi piezișe. El, cu un petec de pământ, pe care-l poți măsura cu pașul, va apăra moșiile bogate, moșiile întinse.

La despărțire, pe curmătura dealului, când și-a luat rămas bun dela nevastă și copilași, ultimul cuvânt i-a fost: «Anică, dă copiii la școală!» Și a dispărut apoi după deal, deodată cu soarele.

Soarele a doua zi s'a ivit iarăș, Anicuța înzadar aștepta pe Florian. Traiul la amândoi de acum înainte le era împletit din dor și jale, având ca tovarăș statornic: suferința și răbdarea de mucenic.

Câtă vreme Anicuța muncea din răputeri, ca să poată împăca cele patru guri, Florian, alături de alți tovarăși, lupta voinicește în ceata cea aleasă, în «legiunea Rusu».

Prin vânt și ploii, prin lapoviță și frig de clănțăneau dinții în gură, acești voinici apărători ai gliei strămoșești, străbat colinele și dealurile, văile și munții mândrei Bucovine, ca să dea piept cu dușmanul, care voia să calce pământul sfânt, să tulbure liniștea voivodului dela Putna.

Viteazul căpitan, al acestei neînficate cete, apare în tot locul, unde era focul mai strajnic, unde primejdia era mai mare. «Feciorii» îl iubeau, cu toată drago-

stea, cu care iubește românul, pe cel care suferă alături cu el, poartă greul ca și el. La fiecare biruință nouă, cei mari rămăneau înmărmuriți de istețimea acestor oameni simpli, acestor opincari.

Nu era seară care să nu se încheie cu o ispravă bună din partea «cetei».

Toată taina faptelor de nedescris o știa numai căpitanul, dar o înțelegeau și feciorii: Era vorba românească.

Când auzeau feciorii porunca:

— Gata băieți?!... un fior de mândrie îi străbătea pe toți.

— Trăiți, domnule Căpitan, gata! — raportă sergentul.

Dar în toiul luptei, când auzeau comanda: *Înainte, băieți, înainte!*... atunci să fi fost lângă fiecare copac câte un dușman, tot nu s'ar fi oprit acești păunași ai codrilor.

Când îi vedeai cum se avântă la luptă, cât sânt de iscoditori, gândul îți fugea la uriașii voivodului Mare și Sfânt. Eră vorba doar să apere pământul, pentru care și-au vărsat sângele atâtea generații de strămoși.

Florian când trecea prin satele resfirate sfios la poala pădurilor de brad și vedea păragina ce-o lăsa dușmanul, i se strângea inima de durere, căci el știa cât trebuie să trudească omul, până să-și întoc-

dobândit încă garanță de patriotism. Mai mult mă tem de slovacul și românul, cari știu ungurește, și neasămănat mai puțin mă tem de aceia, cari nu știu ungurește.

Să ne aducem aminte de lucrurile petrecute în Rusia. Polonii, ucrainii și socialiștii au fost excluși din dumă. Măsura aceasta a desvoltat curentul antirusesc; iar socialdemocrații, deși n'aveau reprezentanți în dumă, au ajuns la putere. N'as putea să primesc răspunderea pentru sguduire. (Ludovic Holló: Ar fi, drept vorbind, catastrofală).

Politica înțeleaptă, — continuă Andrassy, — va întări ideea de stat ungar. Să nu scăpăm clipa priincioasă, când în mijlocul biruințelor putem împărți dreptatea, dând drepturi. Avem trebuință de bună administrație, fără să o legăm de ideea *statificării*. Lucrul cel mai principal, dela care atârână viitorul nostru, este ca națiunea maghiară să-și desvolte valoarea culturală și spirituală, să muncească, să învețe, și atunci sunt încredințat, că vom sta, deși în împrejurări mai grele, dar în fața unui viitor mai strălucit, decât a fost trecutul.

Contele Andrassy, ca și primatele Csernoch, au indicat, în vorbirile lor, cele mai potrivite mijloace pentru a crește pe oameni în *credință neclintită către stat*.

Dacă sfaturile lor, pornite din înalte puncte de vedere, ar fi urmate, n'ar mai fi absolut trebuință de luarea măsurilor excepționale pe nici un teren.

Egalitate de drept, școale bune lăsate în grija bisericilor (chiar și în interesul desărcinării statului), politică cinstită în chestiunea proprietății de imobile, justiție și administrație mai modernă, formează, pentru orice stăpânire și în orice vreme, politica cea mai reală și cea mai bună.

Ura și răsbunarea să rămâie și de aici încolo însușirile popoarelor lipsite de cultură și de lumina creștinismului.

Wilson rășboinic

După un an. — Rolul Americii. — Germania. — Forța.

Implinindu-se anul dela intrarea în rășboi a Statelor Unite, în ziua când s'au deschis semnările la al treilea împrumut al libertății, prezidentul Wilson a ținut la Baltimore o cuvântare, în care a zis, că soarta lumii atârână dela rășboiul actual.

mească o mică gospodărie, din care acum în furia rășboiului, cât ai bate în palme, nu s'ar alege nimic, iar stăpânii cari au luat drumul pribegiei când se vor întoarce abea vor mai cunoaște locul unde au fost olaturile lor.

Cu cât înainta mai mult prin pădurile bătrâne de molid, jalea îi apăsa tot mai tare sufletul.

Dar ce nestatornică este firea omului! Din omul milos de adineaori, văzând atâta jaf, se făcea fiara ce dorește răsbunare. Patima aceasta oarbă, creștea, creștea sălbatic, punând stăpânire pe toate fibrele trupului. Strângea din dinți, își mișca convulsiv gura, își încorda brațul, lovea puternic cu piciorul.

Firea blândă care judecă, adormea, se ascundea par'că dinaintea rășboinicului, căruia, încetul cu încetul și judecata i se dădea plainică.

Instinctul acesta care venea din necunoscut, puneă stăpânire pe ei, îi mână la lupta oarbă, le dădea curaj să înfrunte moartea, să-și bată joc de ea, deși știau că au primejdia în spate, pot plăti în drăneala cu capul.

Inzadar, tot ce e nobil, ce e frumos, e prins în această vâltoare, și în ochii noștri totul pare străin, totul pare schimbat.

Dacă pierdem acest rășboi, rolul de mare națiune al Statelor Unite, precum și misiunea lor în lumea aceasta, a încetat, — a zis prezidentul și a continuat astfel:

Eu am expus idealurile și scopurile Americii, fără nici o rezervă și fără să întrebuițez fraze cu două înțelesuri. Am somat dușmanii noștri, să spună și ei pe față, că ce vreau. Germanii au răspuns nu prin bărbății lor de stat, ci prin conducătorii lor militari, cari domnesc de fapt în Germania. Eu sânt gata și acum să vorbesc despre o pace dreaptă și onorabilă, și să tratez ori și când asupra unei păci dorite în sinceritate, când atât cei tari, cât și cei slabi ar fi cu dreptate considerați. Germania, după cele întâmplate în Rusia, a declarat iarăși, că numai *puterea* are să decidă asupra păcii. Noi, americanii, nu putem da la aceasta decât un singur răspuns, și acesta este: *forța*, forța până la extrem, forța fără măsură și fără hotare, forța victorioasă, care va restabili în drepturile lor legile lumii.

În felul acesta crede Wilson să aducă bunătațile păcii și fericirea în lumea veche și în lumea nouă.

Din sinoadele protopresbiterale

— Protopopiatul Bistriței —

În 6/19 Mărțișor a. c., sub prezidenția părintelui protopop *Gregoriu Pletosu* s'a ținut în Bistrița ședința ordinară a sinodului protopresbiteral ort. rom. al protopresbiteratului Bistrița.

A fost o frumoasă și impunătoare ședință, cercetată de toți membrii cari poartă la suflet înaintarea și binele bisericii și școalelor noastre, o ședință condusă cu mult tact, unde discuțiile serioase dovedeau că toți membrii își înțeleg chemarea și își împlinesc datorințele față de neam.

Harnicul ei prezident, părintele Pletosu, pururi tânăr muncitor deschizând ședința salută pe cei de față în cuvinte calde, constatând că cu toate stările excepționale ale rășboiului, toate corporațiunile noastre administrative, cât și organele executivă din tract și-au împlinit conștiințios datoritiile impuse de lege și regulament.

După alegerea notarului și a membrilor verificatori, prezidentul prezintă protocoalele despre alegerea noilor membri pe 3 ani. Sinodul le verifică unanim.

Apoi cetește raportul anual pe 1917, o lucrare temeinică și valoroasă, care dovedește că alcătuitorul său nu a crușat nici vreme, nici osteneală, să ne dea oglinda fidelă a muncii săvârșite în protopresbiteratul său.

Raportul, ascultat și discutat cu interes viu, s'a luat cu mulțumită la cunoștință și s'a aprobat.

Din acest raport voluminos, compus cu pricepere și competență, se vede că

Altădată ce frumos sosea primăvara pe plaiurile Bucovinei. Natura întreagă trezită la viață, râdea, se bucura... Astăzi cântecul părașului e jalnic, spune doar povestea luptelor văzute; floricelele sânt sfioase, nu-și mai ridică capul, căci n'are cine le culge; plopii doinitori stau triști, căci paserile nu mai ciripesc, nu-și mai dereg cuiburile părăsite; doar fagii mai plâng din ramuri, plâng de jalea voinicilor ce sângerează, a păstorilor idilici, ce altădată le închidea cântecul în fluer, ca să-l zică dulce mândrei sub lună.

Prin pădurile tainice acum joacă ne-bunește moartea.

După câte un ospăț bogat, soldații osteniți își povestesc nepăsători isprăvile.

Florian nu mai ascultă ca altădată, alte griji îl mistuiesc. Se gândește la bătaia din urmă, Doamne, ce-a fost, par'că se cutremura pământul. El a scăpat cu pielea neatinsă, dar sufletul îi este sdrobotit.

Vedenii, icone bizare, trec și ies prin creerul lui înfierbântat. Mai ales încăierarea din marginea pădurii, pentru steagul ajuns în primejdie, nu-i mai iese din minte. Nu se gândește el la laudele cu care l-au încărcat superiorii, când i-au atârnat pe piept crucea împăratului, nu, ci la moartea duș-

religiozitatea la poporul nostru e mulțumitoare; moralitatea ca pretutindenea însă nu prea e de laudă. Secte nu s'au încuibat încă, căci s'a lucrat pentru înlăturarea lor din germene.

Afacerile administrative toate s'au rezolvit punctual. Vizitațiile canonice s'au făcut la timp și cu bune rezultate. Catechizație s'a făcut.

Referitor la raport a vorbit dl *Dr. Vasile Pahone*, propunând ca P. V. Consistor să fie rugat ca în fața situației îngrijitoare și a stărilor ce se pregătesc bisericii și școalelor noastre confesionale, să desvoalte cea mai mare și întinsă energie, pentru apărarea drepturilor autonome ale bisericii noastre. Această rugare să se prezinte în scris, în forma unui memorandum cu a cărui redactare s'a încredințat pe lângă părintele protopresbiter: dnii *Dr. Vasile Pahone*, *Dr. I. Lazar*, *Eliseu Dan*, *Nicolae Șonieriu*.

Cât privește statificarea școalelor noastre confesionale din acest comitat, care

nu e luat între comitatele mărginașe ale zonei culturale, și cu toate acestea s'a pornit conscrierea, — pentru a se curma, s'a ales din sinul sinodului o deputațiune, care se intervină la comitele suprem al comitatului cu rugarea să mijlocească cu puterea sa și bunăvoința sa, să se pună capăt acestor lucruri.

A mai vorbit în aceste chestii părintele protopresbiter, *E. Dan* și *N. Șonieriu*.

S'au celit apoi rațiunile și bugetul care s'au aprobat și s'a dat absolut. S'au ales membrii în comitet și epitropia protopresbiterală pe 3 ani, premenindu-se cu puteri nouă.

Fiind ordinea de zi sfârșită, președintele mulumește celor prezenți pentru interesul arătat și punând la inima tuturor afacerile bisericii și școalelor noastre, a închis această frumoasă și înălțătoare ședință.

Cronicar.

Mersul rășboiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta, 8 April. (Of.) Pe frontul de sudvest nu s'a întâmplat eveniment de seamă.

Budapesta, 9 April. (Of.) În Judicarii am zădărnicit o încercare de atac al italienilor.

Șeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 8 April (Marele cartier general). Frontul vestic: Pe linia de luptă de-a lungul malurilor Sommei activitatea rășboinică s'a mărginit la lupte de tunuri. Atacurile englezilor în pădurea Hangard și ale francezilor la Grivesnes s'au zădărnicit cu mari pierderi pentru dâșii. Succesele noastre dobândite în 6 April pe malul sudic dela Oise, au constrâns dușmanul, ca în noaptea acelei zile să evacueze unele părți ale pozițiilor sale. Atacurile noastre au progresat ieri între Bichancourt și Barisis, și după ocuparea localităților *Pierremonde* și *Folembrey* am aruncat dușmanul pe malul vestic al Ailettei. Coloanele dușmane, care se retrăgeau dela Bichancourt de-a lungul Oisei le-am ținut sub foc din flancă și le-am pricinuit grele pierderi. Trupele noastre, care înaintau la marginea pădurii Coucy peste Barisis, au ocupat cu asalt dealul ce se înalță la nordost de Folembrey și au străbătut până la Vereuli. Numărul

prisonierilor a trecut peste două mii. Seara s'a redeșteptat focul la Verdun.

Căpitanul baron Richthofen a secerat a 77 și 78-a biruință aeriană, sublocotenentul *Werkhoff* a 23-a.

Nimic nou pe celelalte fronturi

Berlin, 9 April. (Marele cartier general). Frontul vestic: În multe locuri ale liniei de luptă s'a desfășurat vie activitate artileristică. Trupele generalilor *Scholz* și *Vichura* au atacat din nou dușmanul pe malul sudic al Oisei; au străbătut între Aise și Falembrey, dincolo de Ailette, până la canalul Oise—Aisne; în lupte locale au ocupat pădurea dărză aparată, ce se întinde la răsărit de Guny; atacând dela nord și ost au urcat coastele prăpăstioase ale dealului, care se înalță la răsărit de Coucy le Chateau și cu asalt au cuprins pozițiile dușmane bine clădite. Au ocupat localitățile Coucy și Ladricourt. După luptă mult înverșunată, astăzi dimineață a căzut și Coucy le Chateau, clădit ca un fort.

Dușmanii au pierdut în Martie, pe frontul vestic, în lupte aeriene, 23 baloane captivă și 340 aeroplan, între care 158 au căzut lângă liniile noastre, celelalte dincolo de pozițiile dușmane. Noi am pierdut în luptă 81 de aeroplan și 11 baloane captivă.

Pe celelalte fronturi nici o noutate.

Ludendorff.

Albumul de rășboi al reg. de inf. Nr. 50

Regimentul nr. 50 va publica în amintirea luptelor victorioase ale regimentului de casă din Gyulafehérvár (Alba-Iulia) o lucrare grandioasă comemorativă. Munca redacțională s'a început.

Credem că tuturor este cunoscut ce rol extraordinar a avut regimentul de infanterie nr. 50 în luptele îngrozitoare ale rășboiului universal

manului, care prin vitejie dreaptă voia să le răpească steagul.

Când îi revin în minte momentele acestei înclăștări și chipul «dușmanului», îngrozit de spaima morții, cu țeasta sdrobotită, plin de sânge, începe să tremure, sudori reci simte pe tâmpile, pe spate, peste tot... iar sângele par'că i se oprește în vine.

(Va urma)

De ce să cânt?

— De Ioan Berghia —

De ce să cânt a inimii durere,
Să știe toată lumea ce mă doare,
Când fiecare trist apus de soare
M'apropie de-o lungă mângăiere?

De ce să cânt viața obosită
A anilor, ce stau acum să moară,
Că'n ochii lor acum se desfășoară
Povestea unei inimi părăsite?

De ce să cânt cântarea cea păgândă,
Când nu mai știu de-ajung lăsatul sării;
Și-apoi, de vine ziua îngropării,
E'n lume c'o viață mai puțină?

Amintim luptele grele defenzive în Galiția în anul 1914; ofensiva mare în interiorul Rusiei, 1915, evenimentul istoric al cuceririi Ivangorodului, a cetății puternice muscălești, zidite pe malul Vistulei; apoi ofensiva minunată de primăvară (1916) în munții giganti ai Tirolului sudic, acoperiți de zăpadă, la care ocaziune reg. 50 prin ocuparea muntelui Cimone, prevenind tuturor celorlalte trupe s'a apropiat mai tare de șesul mare italian; în fine apărarea eroică și plină de jertfe dar cu succes a muntelui San-Gabriele, în lupta a XI-a de lângă Isonzo.

Ori și unde a stat regimentul, totdeauna a secerat recunoașterea și lauda comandanților săi și a supremului comandant.

În amintirea tuturor acestor lupte, în amintirea faptelor eroice nenumărate ale ofițerilor și feciorilor se publică *Albumul de rășboi*.

Cartea aceasta nu va avea interes numai pentru aceia cari aparțin regimentului, ci prin expunerea plină de viață a faptelor acelora cari au luat parte în rășboi, va fi o lectură interesantă, instructivă și distractivă pentru fiecare.

Ilustrațiuni numeroase și artistice vor întregi valoarea înaltă a acestei cărți.

Atragem atențiunea publicului cititor asupra acestei lucrări interesante, asupra căreia vom reveni.

Comandă primește redacțiunea *Albumului de rășboi* a regimentului nr. 50 în Palanka, în Sârbia (Ersatzbaon des I. R. Nr. 50).

Prețul plătit înainte al ediției de lux e 40 c., al ediției pentru popor 30 coroane. Cu rambursă poștală 60, respective 50 coroane.

Observăm, că venitul curat din vânzarea acestei cărți e destinat pentru înmulțirea fondului văduvelor și al orfanilor regimentului nr. 50.

Invățăturile unui bun și credincios Domnitor

— Neagoe Basarab către fiul său Teodosie —

Pildă a aceluiași Varlaam pentru privityghetore

II

Acei împărați răi și muncitori cumplici dintr'acele vremi rău s'au petrecut, și gonirea care era spre dânșii, se potoli, și stătura alți împărați în toată lumea.

Și, dacă luară aceia împărăția și se potriviră aceluiași, își răniră sufletele lor către dragostea lui Dumnezeu, și luau aminte și se chibzuiau foarte bine și cum se cade, ca să-și ducă sufletele lor curate și nespurate înaintea lui Dumnezeu împreună cu trupurile. Lăpădară toate patimile și cugetele cele spurcate ale trupurilor și ale sufletelor lor, și și le curățiră. Și aceasta nu poate fi într'al chip cumvași să se facă, ci numai căci luau bine aminte și vedeau chibzuirea poruncilor, și a credinții și lucrurilor celor bune, că nici de un folos nu este dacă vor umbra prin mijlocul grijilor lumești.

Pentru aceea își aleseră altă viață și trai înstrăinat și schimbat, și părăsiră toate, precum zise Dumnezeu, părinții, feciorii, rudeniile, prietenii, bogăția și hrana, și, toate câte sânt în lume urând, se sălășuiră în pustie, ca niște fiară sălbatece, și locuiră prin munți, prin păduri, prin peșteri și prin scorburile pământului, cu multă scârbă și lipsă, și s'au depărtat de toate frumusețile și dulcelele pământeste și s'au împărtașit numai de niște obiele rele, slabe și proaste și de puțină pâine.

Și cu acestea cugetară două lucruri, și, întâi, le chibzuiră ca să nu cumva să se cunoască de viclenia vrăjmașilor și din porniile îndemnărilor lor, și să se îndărădăcineze pofta și cugetelor cele ce le-au avut și le-au sădit cu toată râvna în inimile lor spre cele cerești și dumnezeiești.

A doua, ca să-și supție și să-și omoare poftele trupului cu patimi rele și cu nevoi, și să nu se scapete de slava celor ce s'au incununat pentru vărsarea sângelui lor. Ci, cât putură, se închipuiră paumilor lui Cristos și se făcură părtași împărăției cei fără de sfârșit,

Intr'acest chip socotind ei toată viața și traiul lor, petrecură cu liniște și fără de turburare, că unii locuiau fără de colibi, și răbdau căldura zădufului, și gerul iernii, și receala ploilor, și suflarea cea friguroasă a vânturilor, și alte nevoi și greutăți primia de a lor bună voie; iar alții ședeau câte într'o colibă, și acolo făceau lucruri bune, și se îndeletniciau de toate mângăierile și repaosul trupului, și mâncau numai câte puțină pâine seacă, sau legume nefierte și buruieni, și mugur de copaci, și viețuiau viață grea și cu nevoie.

Și nu le era din destul numai atâta cât se părăsiau de toate bucatele cele bune și cu dulceață, ci încă se nevoiau și către altele, către răbdare și către ajun, și gustau dintr'aceia pâine seacă, sau legume nefierte și buruieni, și din mugurul copacilor foarte câte puțin, atât numai cât să-și fie viața.

Că unii ajunau toată săptămâna, iar Dumineca numai ce gustau câte ceva dintr'acestea, iar alții din amiazăzi în amiazăzi, sau din seară în seară.

Iar cu rugăciunile se închipuiau traiului și vieții îngerești. Iar pizza și neguțătorii și precupia care era întru oameni, de totul tot o părăsiră și o lăsară, și cugetele și gândurile cele deșarte, și înșelătoare, și nebune nu-i amăgiră. Și, când făceau bunătați mai multe, et nu cugetau că le-au făcut cu ostenețele lor, ci cu puterea lui Dumnezeu gândiau că s'au făcut, și toată voirea lor o plecau înțeleptei smerenii.

Și nu socotiau să fie făcând niciun lucru desăvârșit, cât se osteneau de mult, ci încă tot să fie mai cu multă datorie împresurați se țineau, precum zise și Domnul Cristos, grăind: «Când veți face toate câte vă sânt poruncite, atunci voi ziceți: Robi neharnici și nevrednici sântem, că ce ni s'a căzut nouă să facem, noi n'am făcut».

Și, așa, într'acest chip, era care de care mai smerit, iar trufia și măriia cea deșartă și toate altele carele poftesc oamenii, nici cum nu se aflau într'inșii.

Ci pentru aceasta lăcuiau în pustii și voiau să nu se arete drepti oamenilor și să iea plată de la dânșii, că știau bine că toate faptele și lucrurile ce se fac întru trufie acelea n'au plată, căci sănt făcute pentru pohvala de la oameni, iar nu pentru pohvala de la Dumnezeu.

Drept aceea, cine va face lucruri și ostenele pentru ca să-l laude oamenii, acela îndoit își va face și nevoie, că trupul și-l ostenește, iar plată pentru aceea n'are;

iar cei ce au poftit să fie slăviți de lauda Celui de sus, către a Lui slavă s'au dus și slava oamenilor și a lumii acesteia nu o au băgat în seamă.

Că unii au fugit și s'au depărtat de oameni, și, așa, deosebi, s'au ostenit și s'au nevoit cu bune nevoie, și tot în lucruri bune și-au cheltuit toată viața lor, după aceea s'au apropiat către Dumnezeu; iar alții mai aproape locuiau unul de altul, și numai Duminecele și sărbătorile veniau la biserică, și se adunau de se precistiau dumnezeieșilor taine, junghierii cei fără de sânge a cinstului trup și sânge al Domnului nostru Isus Cristos, care este întru iertarea păcatelor celor credincioși, și li se dă întru luminarea și iertarea păcatelor și sfințirea sufletelor și a trupurilor.

Și se întrebau unul cu altul de învățăturile dumnezeieșilor cuvinte și de alte învățături care se cădeau, iar ațățările și întărările cele acoperite și ascunse le vediau, ca nu cumva să se prindă într'insele cineva din cei ce nu vor ști caznele și ațățările aceluia răsboi.

Deci iar se întorceau fieștecarele dintr'inșii la lăcașurile și la colibile lor, și cu bunătațile lor puneau mierea care este vrednică de toată cinstea și dulceața în vasele inimilor lor, și făceau roadă foarte dulce, care era și se cădea a fi la masa cea cerească.

Iar alții lăcuiesc de obște, și se adună mulți, și-și ridică unul să le fie mai mare și nastavnic, și supt porunca aceluia toți se pleacă și se supun, și toată voia lor o junghie cu cuțitul ascultării, și se chiamă ca și când ar fi niște robi cumpărați.

Deci nu mai trăiesc, nici viețuiesc lor, ci lui Cristos, pentru a căruia dragoste ei, de a lor bună voie, s'au făcut mai mici și s'au spus, și se cade a zice că de-aici nu mai trăiesc nici viețuiesc lor, ci într'inșii locuiesc și viețuiesc Cristos, căruia urmează, lăsându-se și părăsindu-se de toate de altele.

Deci, într'acest chip făcând, lăcuiesc ca îngerii, cântând lui Dumnezeu cântări unite ca cu un suflet, și sânt mărturisitor postușaniei și patimii Lui, și la dânșii s'a umplut cuvântul Domnului, care a zis: «Unde sânt doi sau trei adunați în numele meu, acolo, în mijlocul lor, sânt și eu».

Știrile zilei

Lucrarea omagială a artileriei către Maiestatea Sa Imperială și Regală apostolică. Maiestatea Sa Imp. și Reg. Apostol. s'a îndurat prea grațios a permite, ca lucrarea, pianuită de artileria Austro-Ungariei, să poarte numirea de *Lucrare omagială* către Maiestatea Sa. Primul exemplar la lucrării, al cărei autor este inspectorul artileriei de cetate, consilierul intim F. Z. M. *Adalbert Edl. v. Benda*, va fi predat suveranului.

Informațiuni etc. se dau la administrația lucrării omagiale în: *Viena*, 3 Obere Bahngasse 22.

Calatoria domnitorului. Se anunță din Mitterburg, că monarhul în calatoria sa, însoțit de prim-ministrul Seidler, în părțile sudice ale Austriei, a sosit dela Sessano la Mitterburg, de unde și-a urmat drumul în Istria apuseană.

Rasboiul e pedeads.1 lui Dumnezeu. În o vorbire publică, ținută în Benneckenstein, fostul cancelar german Michaelis a zis, că ne înșelăm, dacă sântem de credința, că pacea ne va aduce raporturi normale pentru a putea trăi. Lipsa ce o simțim în cursul rasboiului va dăinui și după rasboi. Nu numai prețul mancarilor, ci și al îmbrăcăminte și încălțăminte și rămâne urcat. Binefacerie pacii le vom pierde, dacă nu ne pregătim pentru trebuințele ce se vor simți după rasboi. Trebuie să recunoaștem, zice Michaelis, că la provocarea rasboiului și noi purtam vină, chiar dacă politicește nu sântem de vină. Ne-a ajuns nenorocirea rasboiului, fiindcă am început să ne închinăm *banului*, și Dumnezeu a venit să ne terească prin rasboi de a ne da cu totul materialismului.

Adunarea generală a Albinei. În 6 l. c. s'a ținut a 45-a adunare generală a *Albinei*, sub prezidenția P. C. Sale arhiman-dritului și directorului seminarial *Dr. Eusebiu R. Roșca*. Notari ai adunării au fost dñii *Ioan Vătășan* și *Constantin Popp*, iar scrutători de alegere și verificatori ai procesului verbal dñii *Lazar Triteanu* și *Dr. Eugen Piso*.

La adunarea generală au luat parte 49 acționari, reprezentând 642 acții, cu 795 de voturi.

Constituindu-se adunarea s'a citit raportul direcțiunii asupra anului de gestiune expirat. (Din acest raport am publicat părțile principale în nrul 32 al ziarului nostru).

Adunarea generală, ascultând și raportul comitetului de supraveghiere, a discutat și aprobat bilanțul și a dat descărcare direcțiunii și comitetului de supraveghiere pentru gestiunea anului 1917.

Dividenda s'a fixat și de astă dată cu *12 coroane* de acție.

Suma de 38,620 coroane, menită în scopuri culturale și de binefacere, s'a hotărât să se împartă conform propunerii făcute de direcțiune. (Vezi numărul anuntit mai sus).

Regulamentul intern și Pragmatica de serviciu pentru funcționarii institutului s'au aprobat provizor pe un an.

Cu privire la modificarea statutelor fondului de pensiuine, direcțiunea va avea să prezinte adunării generale ordinare proxime un proiect de modificare.

În direcțiune s'au ales, cu mandat pe 6 ani, dñii *Dr. Ioan Mihu* și *Dr. Laurențiu Pop* din Abrud.

† **Septimia Teculescu**, fiica protopopului nostru Ioan Teculescu din Alba-Iulia, a răposat la 5 April, în floarea vieții sale, și a fost înmormântată în 8 l. c. în Alba-Iulia. Triuntem celor adânc îndurerăți condolențele noastre. — Intristată familie a publicat următorul anunț funebrel:

Cutropiți de jale și durere vestim tuturor rudeniilor și pretinilor, că iubita noastră fiică, soră și nepoată

Septimia Teculescu

a încetat din viață Vineri în 23 Martie v. în primăvara vieții la orele 9 $\frac{1}{2}$ a. m.

Inmormântarea i s'a făcut Luni în 26 Martie v. (8 Aprilie n.) la 3 ore p. m. în cimiterul bisericii ortodoxe române din Alba-Iulia — oraș.

Alba-Iulia, 23 Martie v. 1918.

Te plâng florile 'n grădina
Și surorile prin casă,
Că te duci azi dintre ele,
Palida noastră mireasă.

Iară eu pe racla-ți mută
Privirea udă mi-o plimb,
Și suspin: — Voea cerească
— Aș putea oare s'o schimb?!

Dormi în pace, iubita noastră!

Intristata familie.

Donațiune. Proprietarul magazinului de mode «*Brüder Simay*» din Brașov, Comersantul *Emil Bologna*, a dăruit 50 cor. pentru fondul *Popa din Dumbrău*. Primească marinosul donator sincerile mulțămuri. *Dumnezeu să-l răsplătească imbelșugat.* *Tunaru din Dumbrău.*

† **George Teușan.** Primim următoarele: Duminecă în 17 Martie a. c., cu sfințitul soarelui, a trecut la cele veșnice venerabilul păstor al Agrișului, tractul Turda, *George Teușan*, în etate de 78 de ani în al 55-lea an al preoției și 30-lea al văduviei. Unul dintre cei mai harnici preoți ai tractului, părintele Teușan a fost timp îndelungat membru în sinodul protopresbiteral și 30 de ani membru în congregația comitatensă.

Il deplâng fiii lui sufletești, pe cari i-a păstorit cu iubire 55 ani; 4 fii, cari azi sânt soldați; 3 fete, gineri, nurori, nepoți și strănepoți. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată! Preotul *George*.

Pânea noastră cea de toate zilele. Sub acest titlu scrie ziarul german din Sibiu *S. D. T.* următoarea notiță semnată cu *D.*: Nu pofta de a căuta cearta cu luminarea, nici plăcerea de a învinovăți pe alții ne îndeamnă să ne ocupăm iarăș cu felul cum s'a distribuit în Martie făina pentru locuitorii Sibiului. Cvota era 7 $\frac{1}{2}$ kg. de cap. Am primit din aceasta: până în 21 Martie 1 $\frac{1}{2}$ kg. de grâu și 3 kg. făină de cucuruz; în 28 am primit 2 $\frac{1}{2}$ kg. făină de pâne și 1 kg. făină de cucuruz. Ni s'a dat, va să zică, în Martie 4 kg. (mai mult de jumătate din cvotă) făină de cucuruz, și abea pe la sfârșitul lunii cantitatea corespunzătoare de făină de pâne. La neajunsul că o jumătate de lună a trebuit să ne mulțumim numai cu făină de cucuruz, mai vine faptul, că făina de pâne, împărțită în 28 Martie este de o calitate, care primejduiește sănătatea. Se ivesc tot felul de băneli asupra adaoselor străine mestecate în făina aceasta. Unii sânt de părere, că s'au pus într'insa castane sălbatece; alții zic că i s'au mai adaos țărâțe ș. a. m. d. În orice caz, nu putem admite, ca

pentru bani buni să ni se dea marfă rea. Restul, despre care e vorbă în numărul nostru dela 22 Martie, până astăzi nu l-am primit.

Invățământ economic. Ministrul de culte și instrucțiune publică a hotărât, ca învățământul economic în școlile primare să se propună în mod mai intensiv, pentru a îmbunătăți situația economică a țării prin sporirea producției. Secția de instrucțiune a pregătit un proiect, care are în vedere modificarea necesară a planului de învățământ.

Cartofi. Vineri, în 12 l. c., se distribuie cartofi la magistratul sibian pe seama locuitorilor orașului. Cvota este de 6 $\frac{1}{2}$ kg. pentru familia de până la trei membri, și de 13 kg. pentru familia cu mai mult de 3 membri.

Foamete în Olanda. Cu ocaziunea unei preumblări regina Wilma a Olandei a fost întâmpinată de populația din Amsterdam, mai ales femei și copii, cu cuvintele: «*Pâne! Flămânzim!*» Regina a plecat îndată să cerceteze bucatăriile centrale și alte instituții de alimentare publică.

Dela o convenire socială a mai multor tineri meseriași și alți prietini ai Reuniunii meseriașilor sibieni (soldați și dame), ținută în Dumineca lăsatului de brânză, domnul Nicolae Roșca, cul. tipograf, a adunat cu pălăria «*Dumnezeu vede*» suma de 22 cor., depusă la fondul *Mitropolitul Vasilie Mangra*, pentru remunerarea catihetilor, cari depun mai multă muncă întru creșterea religioasă și morală a ucenicilor și calfelor meseriași. Pentru acest dar exprimă sincere mulțumite tuturor dăruitorilor: *Vic. Tordășianu*, prezidentul «*Reuniunii sodalilor români din Sibiu*».

Mulțumită. Primim următoarele:

Poporul din *Berghia*, protopresbiteratul *Muraș-Oșorheiului*, și-a propus să-și zidească biserică nouă în locul celei vechi de lemn. Poporul fiind sărac, ca de obicei pe Câmpie, și fiind abia de 50 familii, nu poate să o facă aceasta numai din puterile sale, ci trebuie să se adreseze și la ajutor străin. În acest scop am întreprins, înainte de răsboi o colectă, care ni-a dat rezultat de 7500 coroane.

Suma aceasta a crescut în Dumineca de 17 Martie a. c. cu K 106, contribuiri dela următorii soldați aflători în trecere prin satul nostru:

Sublocotenentul *Axente Judele* 20 cor. stegariul *Izidor Dopp* și soția dânsului 10 cor.; infanteriștii *Tara din Rășinar*, *Comșulea G.* din *Răușor*, *Boeriu N.* din *Belendorf* câte 10 cor.; *Neagu L.* din *Proștea* 5 cor.; *Morariu I.* din *Saschiz* 3 cor.; cadetul *Muntean Ilarion* 2 cor. Tot câte 2 coroane au contribuit următorii soldați: *Panga G.* din *Turnișor*, *Toma I.* din *Toderița*, *Alămorean Savu* din *Ocna Sibiului*, *Pupăză G.*, *Scântei Moise*, *Tolciu I.* din *Șeica mare*, *Manciu Vasile* din *Cristian*, *Roșca G.* din *Luncoiul de jos*, *Secoman* din *Rășinar*, *Ursu I.* din *Mărgineni*, *Cornea Loghin* din *Răușor*, *Bangălă Ioan*, *Manciu Gheorghe* din *Cristian*. Câte 1 coroană au contribuit următorii soldați: *Cornea Ambrozie* din *Ileni*, *Ghișoi N.*, *Axinte I.* din *Părău*, *Briotă Virgil* din *Tohan*, *Bălan V.*, *Povară I.*, *Luca I.*, *Ciorogar N.* din *Ruja*, *Bărghiș I.* din *Slimnic* și *Constantin I.* din *Meșindorf*.

Pentru prinos aduc mulțumitele poporului meu dreptcredincios și le zicem:

«Cu zile mergeți, dragii mei,
Și să veniți cu zile!»

Berghia, la 2 Aprilie 1918. — *Mihail Chibelean*, preot ort. rom.

Poșta redacției

Dlul *T. V. M.* în *Vorța*. Omișând lucrurile des spuse, sperăm să putem întrebuița manuscrisul. Dreptul de a ne plângeră îl avem; întrebarea este numai felul cum ne plângem.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: *Leo Bauer*.

Joi, în 11 April: *Nora* sau *Casa de păpuși*, dramă în 3 acte de *Enric Ibsen*.

Vineri, în 12 April: *Imprejurul iubirii*, operetă de *O. Strauss*.

În pregătire: *Arhitectul Solnes*, dramă de *Ibsen*.

Inceputul la: 7 $\frac{1}{2}$ ore seara.

Teatru cinematograf. *Apollo*, Strada *Schewis*. Directoară: *D-na Emil Tóth*.

Joi și Vineri, în 11 și 12 April: Film senzațional, *Cabiria*, viziune istorică din secolul al III. l. de Cr. Câte trei reprezentații în fiecare zi.

Inceputul la: 4 $\frac{1}{2}$, 6 $\frac{1}{2}$, și 8 $\frac{1}{2}$ ore seara.

Szebenvármegye alispánjától.

2540/918 alisp. sz.

Árlejtési hirdetés

Szebenvármegye székháza hivatalos helyiségeinek stb. fűtésére 1918/1919. évre szükséges 1144 azaz egyezer-száznegyvennégy ürköbméter nem usztatott szároz kemény tűzifa egészben vagy részben való szállításának biztosítása céljából 1918. évi május hó 16-án (csütörtök) d. e. 10 órakor írásbeli ajánlattal egybekötött versenytárgyalás fog tartatni.

Közelebbi adatok Szebenvármegye Hivatalos Lapjának 15-ik számában közzétett hirdetésnyéből, valamint a várm. alispáni hivatalnál felfektetett árlejtési feltételekből megtudhatók.

Nagyszében, 1918 évi április hó 4-én.

alispán h.

(75) 1-1 **Mihály**, várm. II. főjegyző.

Nr. 304/1918 (69) 3-3

Concurs repetit.

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Roșia, în protopresbiteratul Abrudului, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Cererile de concurs să se înainteze subsemnatului oficiu în termenul deschis, iar reflectanții, cu observarea dispozițiilor regulamentare, să se prezinte în comună spre a face cunoștință cu poporul.

Abrud, 12 Martie 1918.

Oficiul protopresbiterat ort. rom. al Abrudului, în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu,
protopop.

Nr. 142/1918 (70) 3-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în comuna Brădești (cl. III.) se publică nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele, cu întregirea prescrisă dela stat, sunt conform datelor din coala B.

Cererile de concurs se vor înainteza la subsemnatul oficiu în termenul sus indicat, iar concurenții, pe lângă observarea prescrierilor regulamentare, se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică spre a cânta și predica, eventual celebra.

Alba-Iulia, 17 Martie 1918.

Oficiul protopresbiterat în conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Teulescu,
protopop.**Sămânță**

(73) 2-3 de

napi pentru vite

Se află de vânzare la

„INFRĂȚIREA“,
centrala băncilor sătești sistem Raiffeisen.
Sibiu—Nagyszében, Strada Brukenthal Nr. 17.

Nr. 144/1918

(72) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei Amnaș, (cl. III), devenită vacantă prin decedarea fostului paroh Ioan Predovicu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiunii preoțești.

Cererile de concurs, instruite cu toate documentele necesare, se vor înainteza subsemnatului oficiu protopopesc în termenul indicat mai sus, fiind îndatorăți concurenții a se prezenta, în sensul §-ului 33 din regulamentul parohial nr. 184 congr. din 1909, în vreo Duminecă sau sârbătoare în biserică din Amnaș, spre a cânta sau predica și a face cunoștință cu poporul.

Săliște, în 10 Martie 1918.

Oficiul protopopesc ort. român din Săliște în înțelegere cu comitetul parohial din Amnaș.

Dr. Ioan Lupăș,
protopop.**Cancelaria tehnică**

a lui

Mihail Iltu, priminginer silvic
Nagyszében-Sibiu, Str. Șaguna Nr. 8

Efectuește măsurări (orașe, domenii întregi, drumuri etc.) și compune planuri, prețuește păduri și domenii întregi, primește (15) afaceri urbariale. 10-12

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Nagyszében—Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

intocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariilor

de

Aurel Popoviciu,

duhovnic-econom seminarial, instructor de cântări bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisiul din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 cor.
plus 50 fil. porto, recomandat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu-Nagyszében se află de vânzare :

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminecile și sârbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an.

Tomul II: Cuvântări la praznicele și sârbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești.

Tomul III: Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale. Adăus de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal recomandat 60 fil.

A apărut și se află de vânzare la
Librăria Arhidiecezană,
din Sibiu-Nagyszében.

Adolf Harnack.

Monahismul,
idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor.,
cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

„Biblioteca Șaguna“

Redactată de Dr. I. Lupăș, Săliște.

Nr. 16-36.

Mângâiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupăș

și alți preoți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszében.

Prețul unui exemplar: Broșat cor.
2-50, legat cor. 3—, porto 20 fileri.

A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhidiecezană :

Despre caritatea creștinească.**Trei predici**

de

Abatele Metodiu Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu
: Nagyszében se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omii și cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.

A apărut:

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfinței Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluește-mă Dumnezeu“ etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciune înainte de împărtășirea cu s. cuminecătură ale marelui Vasile și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminecătură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei crucei.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată frumos, în culoare roșie, cu 60 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfinței treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeu“, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfinței crucei; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată în culoare roșie și vânătă cu 40 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletului ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din război, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut și se află de vânzare
la Librăria arhidiecezană în Sibiu :

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Prețul 2-50 cor. + porto 20 bani.

A apărut

în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preainălțatului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religie gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru merite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde legată frumos în piele roșie, fără copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu 20 cor. scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu 15 cor. Revânzătorilor se dă rabat 10%. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.

Vite de vie nobilitate

Vite de vie americane, cu și fără rădăcină, în diferite și cele mai bogate soiuri veritabile, pe lângă garanție, furnizează firma solidă și cunoscută de mulți ani:

Prima plantațiune de pe Târnave pentru nobilitatea vitei.
(Kokelthaler Erste Rebenveredelungsanlage)

9-10 (58)

Proprietar:

Fr. Kaspari Mediaș, în Ardeal.